

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 20.7.2005
COM(2005) 334 végleges

2003/0329 (CNS)

Módosított javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 77/388/EGK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő
módosításáról**

(előterjesztő: a Bizottság az EK-Szerződés 250. cikkének (2) bekezdése alapján)

INDOKOLÁS

I) A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat alapja és célkitűzései**

Amikor az Európai Bizottság először elfogadta új HÉA-stratégiáját, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok korszerűsítését a jövőbeni prioritások egyikeként határozták meg.

Ez a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok általános és teljes felülvizsgálatát követelte meg. A Bizottság által a jövőbeni munkára vonatkozó iránymutatásokkal összhangban a felülvizsgálatot az az elv vezérelte, hogy a HÉA-t az igénybevétel helyszínén kell felszámítani.

A felülvizsgálat egyik fő célja, a lisszaboni stratégia célkitűzéseivel összhangban, a kereskedőkre vonatkozó HÉA-szabályok további egyszerűsítése.

- **Általános összefüggések**

Annak biztosítási érdekében, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok – és ennél fogva az adózás helye – eleget tesznek annak a célkitűzésnek, hogy az adót az igénybevétel helyszínénél szolgáló országnak kell juttatni, a Bizottság az javasolta, hogy az adóalanyok számára nyújtott szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó szabályokat módosítsák azáltal, hogy az ilyen szolgáltatásokat adókötelesnek minősítik abban a tagállamban, amelyben a szolgáltatás címzettje letelepedett, ugyanakkor kiterjesztve a fordított adózási mechanizmus hatályát. Miután ezeket a változtatásokat végrehajtották, biztosítani lehet, hogy az adózás az igénybevétel helyén történik.

Az adóalanyok nem minősülő személyek számára nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat következtelenség lenne változtatás nélkül hagyni, hiszen nagymértékben hasonló megfontolások alkalmazandók esetükben is. A jelenlegi szabályok szerint, erre specifikusan vonatkozó rendelkezések hiányában, az adózás ott történik, ahol a szolgáltatás nyújtója letelepedett. Ha viszont ezek a szolgáltatások távértékesítéssel is nyújthatók, és a szolgáltatás címzettje viseli a HÉA teljes terhet, fennáll a verseny torzulásának a veszélye. A HÉA mértéke különbségeinek továbbá az adóalanyok nem minősülő fogyasztók számára nyújtott szolgáltatás esetében lényegesebb hatásuk van, mert befolyásolhatják a társaságok döntéseit tevékenységük áthelyezését illetően.

A kereskedelem bonyolultabbá tételének elkerülése érdekében az adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtott szolgáltatások teljesítési helyét meghatározó szabályok javasolt módosításainak nagymértékben összhangban kell lenniük az adóalanyoknak nyújtott hasonló szolgáltatások megadóztatására javasolt szabályokkal. A változásoknak továbbá el kell kerülniük a kereskedők adminisztratív költségeinek emelkedését.

A határokon átnyúló termékértékesítést és szolgáltatásokat nyújtó kereskedők kötelezettségeinek egyszerűsítése érdekében a Bizottság már javasolt egy ún. „egyablakos” mechanizmust, amely lehetővé teszi a kereskedők számára, hogy az EU-ra kiterjedő tevékenységük nyomán fellépő HÉA-kötelezettségeiknek abban a

tagállamban tegyenek eleget, amelyben letelepedtek. Ez a mechanizmus lehetővé tenné a kereskedők számára, hogy egyetlen HÉA-számot használjanak az EU-szerte nyújtott szolgáltatásaik során, és hogy HÉA-nyilatkozatukat egyetlen elektronikus portálon keresztül nyújthassák be, ahonnan azokat automatikusan továbbítják a különböző tagállamokba, ahol a kereskedő termékértékesítést végzett vagy szolgáltatásokat nyújtott. Ez az „egyablakos” mechanizmus megkönnyíti a szolgáltatók számára, hogy eleget tegyenek kötelezettségeiknek, amikor olyan tagállamban kötelesek HÉA-t fizetni, ahol nem telepedtek le, vagy ahol nem azonosították őket HÉA céljából.

Az „egyablakos” mechanizmus segítségével a tagállam, amely HÉA céljából azonosította az adóalanyt, teljes áttekintést kap az adóalanyról az EU egészére kiterjedő tevékenységeiről. Ezzel fenntartható az ellenőrzések általános minősége, és biztosítható, hogy a HÉA-t minden esetben kifizették az EU területén. Részletesebb szinten, mélyreható vizsgálatok lesznek szükségesek, hogy ellenőrizzék, a HÉA-t helyesen és a megfelelő országban fizették ki, ott pedig, ahol szükséges, biztosítsák a kiigazítást.

A adóalanyok nem minősülő személyek részére nyújtott szolgáltatásoknak az igénybevétel helyén történő megadóztatása biztosítja, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyén érvényes HÉA-kulcsok soha nem válnak befolyásoló tényezővé. Tekintet nélkül arra, hogy az ügyletet lebonyolító adóköteles személy hol – az EU-ban vagy azon kívül – telepedett le, a szolgáltatásnyújtást az igénybevétel helyszínénél szolgáló tagállamban alkalmazandó kulcs szerint adóztatják meg. Mivel a HÉA-kulcsok további harmonizációja jelenleg nem kivitelezhető, ez felhatalmazná a tagállamokat, hogy a jelenlegi HÉA-rendszerben a HÉA-kulcsot saját elgondolásuk szerint alakítsák anélkül, hogy az ügyletek során a verseny torzulásának nagyobb kockázata jelentkezne.

- **A javaslat által érintett területet szabályozó hatályos rendelkezések**

A Bizottság korábbi javaslata (COM(2003) 822) foglalkozott az adóalanyok közötti szolgáltatásokkal. Habár a javasolt változtatások csak az adóalanyoknak nyújtott szolgáltatásokra vonatkoztak, a javaslat mégis tartalmazott egy új szabálycsomagot, amely a szolgáltatásnyújtás teljesítésének helyére vonatkozó meglévő szabályozást váltaná fel. Az adóalanyoknak a szolgáltatást igénybe vevő, adóalanyok nem minősülő személyek részére történő szolgáltatásnyújtása esetén a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok megreformálásának második és végső részének megvalósítása érdekében ezt a javaslatot – amelyet a Tanácsnak még el kell fogadnia – módosítani kell majd.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

Nem alkalmazható.

2) KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és az ellenérdekű felek általános bemutatása

Az elmúlt hónapokban a tagállamokkal bizottsági munkacsoporton keresztül konzultációkat tartottak, hogy tovább tárgyaljanak a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályokkal kapcsolatos problémákról és azok legeredményesebb megoldási lehetőségeiről. Emellett februárban és márciusban a témával kapcsolatban nyilvános konzultációt is tartottak. Több mint 70 írásbeli reagálás érkezett számos ágazat és ország ipari társulásaitól és vállalkozásaitól. A konzultációra válaszoló legfontosabb ágazatok közé a távközlési és e-kereskedelmi, közlekedési ágazatok, továbbá szaktanácsadók és jogi cégek, éttermek, utazási irodák, autókölcsönző vállalatok, ipari és egyes pénzügyi intézmények tartoztak.

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

A legtöbb válasz a javaslat azon részére vonatkozott, amely a távértékesítéssel nyújtott szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó szabályokat módosította, és amely ezeket a szolgáltatásokat abban a tagállamban adóztatná meg, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. A válaszadók szerint ez az érintett szektorok számára további adminisztratív terheket vonna maga után, és olyan gyakorlati problémák sorát vetné fel, amelyek megoldást igényelnének. Habár az észrevételek jogosak, a Bizottság továbbra is úgy véli, hogy az új szabályok szükségesek annak biztosítása érdekében, hogy az adózás az igénybevétel helyén történjen, valamint hogy elkerülhető legyen a verseny torzulása, ami a vállalkozásnak az alacsonyabb HÉA-kulcsokat alkalmazó tagállamba történő áthelyezése okozna.

Sok észrevétel érkezett a személyszállítás teljesítési helyének megváltoztatására vonatkozó elképzeléssel kapcsolatban is. Habár egyes vállalkozások támogatták az elképzelést, mások, különösen a légitársaságok, ellenezték azt, mivel attól tartanak, hogy az új szabályok hatására a tagállamok eltörölhetik a jelenlegi mentességet. A legtöbb válaszból kiderült, hogy az adózás helyét nem tartják főbb problémának. Éppen ellenkezőleg, az igazán problematikus kérdések közé a tagállamok alkalmazta mentességek tartoznak, továbbá a HÉA-eljárás egyenlőtlenségei a légi és közúti szállítás esetében. Azokra a gyakorlati problémákra is nagy hangsúlyt helyeztek, amelyeket ezeknek a szolgáltatásoknak bármilyen adóztatása magában foglalna. E háttér ismeretében úgy döntöttek, hogy ezt a szabályt nem változtatják meg.

Az utazási irodák és utazásszervezők szintén aggodalmukat fejezték ki a miatt a javaslat miatt, amely módosítaná a közvetítőn keresztül nyújtott szolgáltatások teljesítési helyét meghatározó szabályokat, mivel a javasolt általános szabályhoz való visszatérés hatására a kereskedők más EU-tagállamba vagy akár az EU-n kívülre költözhetnének át. Az érvelés szerint a jelenlegi szabályok, noha alkalmazásuk időnként nehézségekbe ütközik, képesek azt a legeredményesebben biztosítani, hogy az adózás az igénybevétel helyén történjen. Ez a javaslat figyelembe veszi az említett észrevételeket, és továbbra is fenntartja az ilyen típusú szolgáltatásokra vonatkozó szabályokat.

Az autókölcsönzéssel és lízinggel foglalkozó vállalatok erőteljesen támogatták, hogy az általuk nyújtott szolgáltatásokra hasonló szabályok vonatkozzanak, függetlenül attól, hogy a szolgáltatás címzettje adóalany-e. A hosszútávú lízing és a rövidtávú kölcsönzés eljárása közötti különbséget is elfogadták. Többféle követelményt fogalmaztak meg ezen szolgáltatások adózásával kapcsolatban, pl. a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevételének helye, a személygépkocsi regisztrációja

szerinti hely stb. Ezen irányelvjavaslat figyelembe veszi ezeket az észrevételeket annak biztosításával, hogy a rövidtávú kölcsönzés szolgáltatásnyújtásának teljesítési helye a B2B és B2C szolgáltatások esetében azonos, ugyanakkor a közlekedési eszközök hosszútávú lízingje adóalany vagy adóalanyoknak nem minősülő személyek részére ott legyen adóköteles, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. Ez válasz az ágazat által kifejezett azon aggodalomra, hogy a társaságok egyébként olyan tagállamba települnének át, ahol alacsonyabb a HÉA-kulcs.

A vendéglátóipar nagyjából támogatta a Bizottság elképzeléseit, mely szerint az éttermi szolgáltatások a szolgáltatás nyújtásának tulajdonképpeni helyén adóznak, míg ha ez a közlekedési eszköz fedélzeten történik, akkor az indulás szerinti helyén. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét ennek megfelelően módosítják.

2005. február 3. és április 4. között nyílt konzultációt tartottak az interneten keresztül. A Bizottság 171 választ kapott. Az eredmények a http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm oldalon érhetők el.

- **Szakértők bevonása**

Külső szakértők bevonására nem volt szükség.

- **Hatásvizsgálat**

A közvetett adózás területén a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyéről szóló közös szabályok szükségesek ahhoz, hogy elkerülhető legyen az érintett gazdasági szereplők kettős adóztatása vagy az adózás elmaradása. Ez az eredmény leghatékonyabban bizottsági kezdeményezéssel érhető el, miközben a tagállamok számára maximális rugalmasságot biztosítanak.

Ha új közösségi jogi aktust készítenek elő, amely, mint e javaslat esetében is, a vállalkozásokra közvetlen hatást gyakorló módon szabályozza a HÉA területét, e folyamat során a Bizottság szükségesnek tartja, hogy ne csupán az adóhatóságokkal, hanem az érdekelt felekkel is konzultáljon. Ezen javaslat előkészítése céljából a Bizottság elsőként megvitatta a tagállamokkal a legfontosabb elveket egy bizottsági csoport keretében 2005 januárjában. Ezt egy nyilvános internetes konzultáció követte. A kérdéstről tartott találkozók és fórumok való aktív részvétel által, valamint az érintett szektorokkal való kétoldalú tárgyalások során előmozdították az üzleti közösséggel való kiterjedt informális kapcsolatokat.

A konzultációs folyamatok eredményeit a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vették, majd azokat újra benyújtották a tagállamoknak. Ennek a folyamatnak az eredménye a jelen tanácsi irányelvjavaslat, amely arra törekszik, hogy egyensúlyt hozzon létre a HÉA-forrásoknak az adóhatóságok számára történő ellenőrzésének és helyes elosztásának, valamint a kereskedőknek szóló egyszerű, egységes és egyértelmű szabályozásának igényei között.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt intézkedés összefoglalása**

E javaslat célja a szolgáltatást igénybe vevő, adóalanynak nem minősülő személyek számára történő szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét szabályozó hatodik HÉA irányelv egyes rendelkezéseinek megváltoztatása. Ezeket a változtatásokat azért javasolják, hogy biztosítva legyen az, hogy a szolgáltatás az igénybevétel helyén adózzon, és hogy elkerüljék a társaságok áttelepülését.

- **Jogalap**

Az EK- Szerződés 93. cikke

- **A szubszidiaritás elve**

A szubszidiaritás elve annyiban érvényesül, hogy a Közösség nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel a javaslatot illetően.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani a következő okok miatt:

A szolgáltatásnyújtás egynél több tagállamban is történhet. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét HÉA céljából irányító közös szabályok ennél fogva rendkívül lényegesek.

Nyilvánvaló, hogy amennyiben a tagállamok egyéni szabályokat alkalmaznának a HÉA területén a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyével kapcsolatban, ez kettős adózáshoz vagy az adózás elmaradásához vezetne. Így jelentős mértékben sérülnének mind a tagállamok, mind az EU vállalkozásainak érdekei.

A javaslat célkitűzéseit közösségi fellépés segítségével hatékonyabban lehet majd megvalósítani a következő okok miatt:

Ha biztosítható a HÉA-rendszer semlegessége, a kettős adózás és az adózás elmaradásának kockázata megszűnik. Ez a célkitűzés leghatékonyabban olyan bizottsági javaslattal érhető el, amely meghatározza a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét megállapító szabályokat.

Ily módon elméletileg nem lehetséges a kettős adózás vagy az adózás elmaradása.

Egy közösségi szintű kezdeményezés, amely egy meghatározott szolgáltatás esetében egyetlen teljesítési helyet hoz létre, megfelelő eszköz a kérdés rendezésére.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő okok miatt.

A javaslat irányelvjavaslat, amelyet a tagállamoknak kell nemzeti törvényhozásukban végrehajtani. Ez az eszköz általánosan használt a közösségi kezdeményezésekben a közvetett adózás terén, és a tagállam számára bizonyos mozgásteret hagy.

E javaslat alapvető célkitűzése annak biztosítása, hogy a szolgáltatásnyújtás a lehető

legnagyobb mértékben a tényleges igénybevétel helyszínén adózzon. Ez a javaslat továbbá nem jelent bármifajta további adminisztratív terhet az adóhatóságok számára, és a vállalkozásoktól sem követel meg aránytalanul nagy adminisztratív többletmunkát, így megfelel a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek.

- **Az eszközök megválasztása**

Javasolt jogi eszköz: irányelv.

Egyéb eszközök az alábbi ok(ok) miatt nem lenné(nek) megfelelőek:

E javaslat módosítása egy előző, tanácsi irányelvről szóló bizottsági javaslatnak, ezért formája irányelv. Ez a módosított javaslat az EK-Szerződés 250. cikke (2) bekezdése szerint kerül bemutatásra, figyelembe véve a szubszidiaritás és az arányosság elvét.

4) **KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK**

A javaslatnak nincsenek a közösségi költségvetést illető vonatkozásai.

5) **TOVÁBBI INFORMÁCIÓK**

- **Szimuláció, kísérleti szakasz és átmeneti időszak**

A javaslatához kapcsolódó átmeneti időszakra már sor került, illetve sor fog kerülni.

- **Megfelelési táblázat**

A tagállamok az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelési táblázatot eljuttatják a Bizottsághoz.

- **A javaslat részletes magyarázata**

ALAPVETŐ PARAMÉTEREK

Elfogadott elv szerint a HÉA fogyasztási adó. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok bármifajta megváltoztatásának ennél fogva a lehető legteljesebb mértékben azt az elvet kell követnie, hogy az adózás a tényleges igénybevétel helyszínén történjen. Azonban ez nem vezethet további kötelezettségekhez, amelyek aránytalanok, terhesnek vagy nem célravezetőnek tekinthetők.

Az adóalanyok számára szolgáltatásért felszámított HÉA-val ellentétben az adóalanyoknak nem minősülő személyeknek (végső felhasználóknak) nyújtott szolgáltatásért felszámított HÉA nem vonható le a szolgáltatás címzettje által. Mivel a le nem vonható HÉA részét képezi a tagállamok HÉA-bevételének, még lényegesebb annak biztosítása, hogy azt az elvet, mely szerint az adózásnak az igénybevétel helyén kell végbemennie, figyelembe vegyék, amikor ez lehetséges.

ÉSZLELT PROBLÉMÁK ÉS JAVASOLT VÁLTOZTATÁSOK A BIZOTTSÁG COM(2003) 822 JAVASLATA SZÁMÁRA

Az általános szabály szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a szolgáltatást nyújtó

állandó telephelye van, ahonnan kiindulva a szolgáltatást nyújtja, vagy ezek hiányában az a hely, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található. Ezen túl számos kivétel van a szabály alól, amely megváltoztathatja az adózás helyét a szolgáltatásnyújtás jellegétől függően.

Az adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtott szolgáltatásokat illetően kivételt képeznek az ingatlannal, a mind személy-, mind áruszállítással kapcsolatos, a kulturális, művészi, sport-, tudományos és oktatási tevékenységek, ingó materiális javakon végzett munkák, és egyes esetekben a nem tárgyi szolgáltatások, beleértve a szerzői jogokat, szabadalmakat, reklámszolgáltatásokat, szakmai szolgáltatásokat (pl. mérnökök, ügyvédek stb.), munkaerő-kölcsönzést, ingó materiális javak bérbeadását, távközlést, rádiós és televíziós közvetítést és az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat.

Ezeknek a szabályoknak a szerkezete egy sor olyan problémát vet fel, amelyek abban az esetben, amikor a szolgáltatásokat adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtják, súlyosbodhatnak akkor, ha a szolgáltatást távértékesítés útján nyújtják, bármifajta biztosíték nélkül.

1. Általános szabály

A jelenlegi általános szabály szerint az adózás azon a helyen történik, ahol a szolgáltató letelepedett. A legtöbb esetben ez a szabály azt eredményezi, hogy az adózás a tényleges igénybevétel helyén történik. Ez történik abban az esetben, amikor a szolgáltatásnyújtás helyben történik. Ugyanakkor ez a szabály a szolgáltatást nyújtó számára könnyen alkalmazható, mert ehhez mindössze saját tagállamának HÉA-ra vonatkozó jogszabályait és a HÉA-kulcsait kell ismernie.

Míg a fogyasztás helyén történő adózást legkönnyebben azáltal lehetne elérni, hogy ott adóztatják meg a szolgáltatásokat, ahol a tényleges használat vagy igénybevétel történik, azonban a gyakorlat azt mutatja, hogy számos esetben rendkívül nehéz meghatározni, hol használják vagy veszik igénybe a szolgáltatást. Habár, a HÉA-t pusztán elméleti szempontból tekintve, ez valószínűleg a leghelyesebben alkalmazható szabály annak érdekében, hogy a HÉA mint fogyasztási adó jellegének megfelelően, általános szabályként való használatát nem gondolják helyénvalónak, leginkább a teljesítés helyének meghatározásával összefüggő gyakorlati problémák miatt azon esetekben, amikor a szolgáltatást eltérő joghatóság alatt veszik igénybe. Ezenkívül ez a vállalkozások számára felesleges adminisztratív terhet is jelentene.

Az alternatív megoldás az lenne, ha az adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtott valamennyi szolgáltatás ott adózna, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. Ez a megoldás azonban szintén aránytalan adminisztratív terhet jelentene a kereskedőknek, mivel mindig meg kellene határozniuk a szolgáltatás címzettjének letelepedési helyét, és az ún. „egyablakos megoldás” hiányában minden olyan tagállamban be kellene jegyezniük vállalkozásaikat, ahol adóalanyok nem minősülő ügyfelük van, behajtva és átutalva az adót az említett tagállamokban. Ez a megoldás a vámhatóságoknak is további adminisztratív terhet jelentene, anélkül, hogy a minőségellenőrzés terén különösebb előnnyel járna. Mindez nem lenne összhangban a lisszaboni csúcstalálkozó következtetéseivel. Ennélfogva, mivel nincs olyan mechanizmus, amely lehetővé tenné az adó behajtását az igénybevétel helyszínénél szolgáló tagállamban aránytalanul nagy adminisztratív problémák nélkül, nem reális az

elképzelés, amely a végső felhasználóknak nyújtott szolgáltatást az igénybevétel helyén adóztatná meg.

Ezek a terhek elkerülhetők, ha a jelenlegi szabályt továbbra is általános szabályként alkalmazzák. A legtöbb esetben a jelenlegi szabály teljesíti az igénybevétel helyén történő adózás célkitűzését, és a szolgáltató számára, akinek csak saját tagországa HÉA-szabályozását kell alkalmaznia a szolgáltatás címzettjének személyazonosítása nélkül, könnyen alkalmazható. Ezt a nyilvános konzultációk során érkezett válaszok nagy része is alátámasztja. Ezt figyelembe véve a javaslat célja, hogy általános szabályként továbbra is a szolgáltató letelepedési helyét alkalmazzák.

2. Specifikus szabályok

Habár az általános szabály a legtöbb esetben a tényleges igénybevétel helyén történő adózáshoz vezet, vannak olyan területek is, ahol specifikus szabályokra van szükség. Ezek azok a területek, ahol a jelenlegi szabályok további alkalmazása a vállalkozások számára gyakorlati nehézségeket okozhat, ha a B2B szolgáltatások javasolt eljárását úgy fogadják el, hogy a B2C esetében nem vezetnek be megfelelő változtatásokat; ahol a meglévő szabályozás nem megfelelő vagy nem elég gyakorlatias, ahol a jelenlegi szabályok valamely pénzügyileg jelentős területen nincsenek összhangban azzal az elvvel, hogy az adózás az igénybevétel helyén történjen. Néhány más területen az igénybevétel helyén történő adózás elvének terhet, egyszerűségét és betartását figyelembe véve az egyensúly a jelenlegi specifikus szabályok felé mozdult el. A következő eseteket azonosították, ahol szükségesnek ítélik, hogy mind adminisztratív, mind szakpolitikai szempontból bizonyos esetek kivételt képezzenek az általános szabály alól:

2.1. Ingatlan (a jelenlegi 9. cikk (2) bekezdése a) pontja)

Az első kivétel az ingatlannal kapcsolatos szolgáltatások nyújtására vonatkozó jelenlegi szabályozás fenntartása lenne. Ez a szabály egyértelműen alkalmazható, és általában a szolgáltatás igénybevétele szerinti adózást eredményez. Ez az ágazat továbbá gyakran részesül mentességekben, amelyek viszont hatással vannak a HÉA levonásának jogára.

Mivel a Bizottság a B2B javaslatban már javasolta e kivétel fenntartását, mind az adóalanyok, mind az adóalanyok nem minősülő személyek számára nyújtott szolgáltatások esetében, további változtatásra nincs szükség.

2.2. Személyszállítás (a jelenlegi 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja)

A személyszállítási szolgáltatások jelenleg, kivételként a megtett szállítási útszakasz arányában adóznak. Ennek a szabálynak az alkalmazása a pénzügyi határok nélküli belső piacon nem gyakorlatias és nehézségekbe ütközik. Ez a szabály azt feltételezi, hogy a Párizsból Amszterdamba turistákat szállító távolságibusz-vállalatnak francia, belga és holland HÉA-t kell alkalmaznia az utazás vonatkozó részére, és ki kell fizetnie mindegyik tagállam adóhatóságának a HÉA megfelelő mennyiségét. A gyakorlatban ez a szabály nehézkes és nehezen alkalmazható az érintett gazdasági szereplők számára.

Mivel nehéz volt a csak az adóalanyokra vonatkozó kérdést vizsgálni anélkül, hogy az ilyen típusú, adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtott szolgáltatásokat

figyelembe vették volna, ezt a kérdést az eredeti B2B javaslat nem vizsgálta meg. Ehelyett egy későbbi B2B javaslatnak kell a kérdéssel foglalkoznia.

Megfontolás tárgyát képezte az a lehetőség, hogy a személyszállítást a szállítás módjára való tekintet nélkül az indulás helyén adóztatják meg. Ez összhangban lenne az előző kötelezettségvállalásokkal, és egybeesik az előzetesen javasoltakkal, de nem változtatja meg a különböző tagállamokban jelenleg a személyszállításnál alkalmazott kulcsok és mentességek szintjét. Ennek ellenére, ahogyan az előző megbeszélések mutatják, ez a szabály nem feltétlenül oldaná meg a kérdést. Ehelyett valószínűleg más problémákat hozna létre, mivel a szállítási szolgálatok áthelyezésével alkalmat teremtene az adókikerülésre.

A konzultációra érkezett válaszokból kitűnik, hogy az ágazatban észlelt problémákat nem fogja megoldani csupán a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályok megváltoztatása. Ennélfogva, a jelenlegi szabályok okozta nehézségek ellenére, sokan inkább megtartanák azokat, amíg a Bizottság olyan javaslatot nem terjeszt elő, amelyik nem csupán a személyszállítás szolgáltatásnyújtási helyével foglalkozik, hanem véget vet a HÉA-kulcsok és a tagállamok által ebben az ágazatban jelenleg alkalmazott mentességek miatti különböző közlekedési fajták között fennálló verseny torzulásának. Azok a társaságok, amelyek jelenleg HÉA-t számítanak fel személyszállításért, nem voltak arról meggyőződve, hogy a kiindulás helye szerinti adózás mérsékelné a problémákat.

A jelenlegi szabályozás, amely a megtett szállítási útszakasz alapján számít fel adót a személyszállításért, biztosítja, hogy az adó az igénybevétel helyszínénél szolgáló tagállamhoz kerül. Ha ezt a szabályt az indulás helye szerint adózás váltaná fel – amely a Bizottság vizsgálatai szerint az egyetlen lehetséges alternatíva –, a szállítási szolgáltatásokat nem lehetne ugyanolyan mértékben megadóztatni az igénybevétel helyén. Továbbá, az egyes tagállamokban megtett szállítási útszakasz szerinti árfelosztás terhét felváltaná az egyablakos mechanizmus.

Ilyen feltételek mellett a Bizottság azt javasolja, hogy a jelenlegi szabály változatlan maradjon. Annak érdekében, hogy a jelenlegi szöveget hatékonyabban tükrözze, az eredetileg javasolt szövegezést kismértékben módosították.

2.3. A Közösségen belüli áruszállítás (a jelenlegi 28b. cikk C. (2) bekezdése)

A jelenlegi szabályozás szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az indulás helye abban az esetben, ha Közösségen belüli áruszállítási szolgáltatást nyújtanak HÉA céljából nem azonosított személyek számára. Ez azt feltételezi, hogy az olyan szállítással foglalkozó vállalatnak, amely adóalanynak nem minősülő személy részére hajt végre határokon átnyúló költöztetést, a kiindulási országban kell felszámítani a HÉA-t. Az ilyen társaságok ezért minden olyan tagországban HÉA-kötelesek, ahonnan költöztetést bonyolítanak.

Habár ezt a gyakorlatot az érintett kereskedők nehézkesnek ítélik, nem lenne helyénvaló visszatérni sem az általános szabály, sem a megtett szállítási útszakasz szerinti gyakorlathoz. Fennáll a veszélye annak, hogy az ilyen szolgáltatásoknak a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye szerinti adózása ahhoz vezethet, hogy a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelyét áthelyezi egy kedvezőbb HÉA-kulccsal rendelkező tagországba, vagy akár valamely EU-n kívüli

országba. Ennek az aggodalomnak adtak hangot sokan azok közül, akik válaszoltak a nyilvános konzultációra. Ennek ellenére inkább a kivétel fenntartása mellett foglalnak állást, amelyhez a piaci szereplők már hozzászóltak.

Ennek a szabálynak a legfőbb hátránya abból fakad, hogy arra kényszeríti a költöztető társaságokat, hogy teljesítsék az összes HÉA-kötelezettségüket minden olyan tagállamban, ahonnan a költöztetés kiindul. Ezt a problémát azonban könnyen meg lehetne oldani az egyablakos mechanizmus alkalmazásával, amely lehetővé tenné e társaságok számára, hogy egy helyen összpontosítsák ezeket a kötelezettségeket.

2.4. Éttermek és vendéglátóipari szolgáltatások (a jelenlegi 9. cikk (1) bekezdése)

Az éttermi szolgáltatások egy olyan ágazat, amelyhez számos tevékenység tartozik, melyeknek csupán egyike az élelmiszerellátás, és ahol a szolgáltatások túlsúlyban vannak. Ezeket a szolgáltatásokat – amelyek jellegüknél fogva tárgyiak, és könnyen azonosítható helyszínen, azonnali fogyasztás céljából szolgáltatják őket –, kivételes módon ott kellene megadóztatni, ahol a szolgáltatás ténylegesen történik. Bár ez gyakran ugyanaz a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye található – amely jelenleg az ilyen szolgáltatások adózása esetén döntő tényező –, azonban akadnak eltérések, különösen a vendéglátóipari szolgáltatások esetén. Ha ez az eset áll elő, a szabály, amely szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen végzik, jobban tükrözi a tényeket, hogy ezeket a szolgáltatásokat hol veszik igénybe bármilyen célból és szándékból kifolyólag. Ez a gyakorlat az ilyen szolgáltatást nyújtó szolgáltatók számára azonos feltételeket biztosít.

Ennek megvalósítása érdekében a 9f. cikk (1) bekezdése egy új, d) ponttal egészül ki.

Ez a szabály azonban nem alkalmazható éttermi vagy vendéglátóipari szolgáltatások nyújtása esetén, ha az hajó, repülőgép vagy vonat fedélzetén történik személyszállítási szolgáltatás nyújtásakor, mert rendkívül nehéz lenne meghatározni, ténylegesen hol történik a szolgáltatás nyújtása. Ehelyett az ilyen szolgáltatásokat, összhangban a fedélzeti termékértékesítéssel, a személyszállítás kiindulási helye szerint kell megadóztatni.

Ennélfogva javasolt, hogy a 9d. cikk (1) bekezdése új (2) bekezdéssel egészüljön ki, amely meghatározza, hogy a hajók, repülőgépek vagy vonatok fedélzetén, adóköteles személyek részére történő éttermi vagy vendéglátóipari szolgáltatások helye a szállítás kiindulási helye legyen. Hasonló rendelkezést illesztenek be a 9f. cikk második bekezdéseként az adóalanynak nem minősülő személyek részére történő ilyen szolgáltatásról.

2.5. Közlekedési eszközök bérbeadása (a jelenlegi 9. cikk (1) bekezdése)

A közlekedési eszközök bérbeadásának szolgáltatása a meghatározás szerint nem a közlekedési eszköz használatának helyén történik, hanem, tekintettel az egyszerűsítésre és az általános szabálynak való megfelelésre, azon a helyen, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van. Mivel a közlekedési eszközök könnyen átléphetik a határokat, ez a szabály nem biztosítja megfelelően, hogy a HÉA az igénybevétel helyéül szolgáló országhoz kerül. Ennek a problémának a megvizsgálásához külön szabályozás szükséges.

Mivel a közlekedési eszköz igénybevételének helyét nehéz, ha nem lehetetlen, meghatározni, szükséges a HÉA felszámításához gyakorlati szabályt alkalmazni. A B2B javaslatban ezt a problémát az adózás helyének áthelyezésével oldották meg; a közlekedési eszköz hosszú távra szóló lízingje esetén az általános szabály szerint arra a helyre, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. A csupán rövid távra szóló bérbeadás esetén a szolgáltatás helye a B2B javaslat szerint az a hely, ahol a szolgáltató letelepedett, amennyiben a közlekedési eszközt a ugyanabban a tagországban veszik igénybe. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az adózás azon a helyen történik, ahol a szolgáltatás adóalanynak minősülő címzettje átveszi a közlekedési eszközt, kivéve abban az esetben, ha a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye egy másik tagállamban van.

Nem lenne kívánatos, hogy az adóalanynak nem minősülő személyek esetében történő közlekedési eszköz-bérbeadás eltérő szabályozás alá tartozzon. A nyilvános konzultációra kapott válaszokból kitűnik, hogy az érintett ágazatok számára ez komoly aggodalomra adna okot. A következetesség érdekében logikus lenne, ha a B2C-re vonatkozó szabályokat összehangolnák a B2B esetében javasolt eljárással.

A rövid távú bérbeadás esetében ezáltal a kölcsönző társaságnak nem kellene meggyőződnie afelől, a szolgáltatás címzettje magánszemély vagy adóalanynak-e. Ehelyett a társaság abban a tagállamban számíthat fel a HÉA-t, ahol az adott személy rövid távú használat céljából igénybe veszi a közlekedési eszközt. Hosszú távú lízing esetében az ágazat által a B2B szolgáltatások esetében megfogalmazott aggodalmak a B2C szolgáltatásokra is érvényesek. A jelenlegi, a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye szerinti adózás szabálya ahhoz vezet, hogy az autókölcsönző társaságok olyan tagállamokba költöznek át, ahol az autóbérlésre vonatkozó HÉA-kulcsok mértéke alacsonyabb, vagy ahol – az üzleti ügyfelek esetében – kedvezőbb levonási szabályok alkalmazhatók. Ennélfogva szükséges olyan szabályozás létrehozása, amely biztosítja, hogy a HÉA-t az igénybevétel helyeül szolgáló országban fizetik meg. Gyakorlati okokból ez a hely az, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. Amennyiben a szolgáltatás címzettje adóalanynak nem minősülő személy, az adót a szolgáltatónak kell elszámolnia. A szolgáltatást nyújtók számára ez azzal a gyakorlati hátránnyal jár, hogy kénytelenek minden olyan tagállamban eleget tenni HÉA-kötelezettségeiknek, ahol adóalanynak nem minősülő ügyfeleik vannak. Ezt a problémát azonban könnyen meg lehetne oldani az egyablakos mechanizmus alkalmazásával, amely lehetővé tenné e társaságok számára, hogy egy helyre összpontosítsák ezeket a kötelezettségeket.

Ennélfogva javasolt, hogy a 9f. cikk egy új, (3) bekezdéssel egészüljön ki, amely meghatározza, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye adóalanynak nem minősülő személyeknek történő hosszú távú lízing esetében az a hely, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van. Rövid távú bérbeadás esetén a szolgáltatás helye az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen az adóalanynak nem minősülő személy rendelkezésére bocsátják. Ez a bekezdés a hosszú távú lízing fogalmát is meghatározza.

2.6. Kiállítások, vásárok, kulturális események, ingó materiális javak becslése és az azokon végzett munka (a jelenlegi 9. cikk (2) bekezdésének c. pontja)

Kulturális, művészi, sport-, szórakoztatási és egyéb hasonló szolgáltatások esetében a

jelenlegi szabály azt írja elő, hogy az adózás az ilyen szolgáltatások nyújtásának tényleges teljesítési helyén történjen. Ez ugyanúgy vonatkozik az ingó materiális javak becslésével, valamint az azokon végzett munkával kapcsolatos szolgáltatásokra is. Széles körben elfogadott, hogy ez a szabály általában azt eredményezi, hogy az adózás az igénybevétel helyén történik. A jelenlegi szabályozás módosítása további problémákat okozhat (pl. a kereskedők átköltözése), és minden bizonnyal eltávolodna az igénybevétel helyén történő adózás elvétől. Az érintett szolgáltatók adminisztratív terhei a javasolt egyablakos mechanizmussal a lehető legkisebbre csökkenhetnének.

Habár a jelenlegi szabályt változatlanul kellene hagyni, biztosítani kell, hogy csak azokra a szolgáltatásokra vonatkozzon, amelyek emberi jelenlétet követelnek meg. Másként az olyan szolgáltatások szolgáltatói, amelyek emberi jelenlét nélkül nyújthatók, például a távképzés vagy távoktatás, olyan tagállamokba települhetnek át, ahol kedvezőbb HÉA-kulcsokat alkalmaznak az ilyen szolgáltatásokra, különösen, ha azokat a szolgáltatás olyan igénybevevőinek nyújtják, akik nem jogosultak előzetes HÉA levonására. Ennélfogva ezeket a szolgáltatásokat ott kell megadóztatni, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett, hasonlóan a többi, távértékesítéssel nyújtható szolgáltatáshoz.

Ennek megvalósításához a 9f. cikk (1) bekezdésének c) pontját módosítani kell, hogy a szolgáltatás nyújtójának fizikai jelenléte nélkül végzett oktatás kikerüljön belőle.

2.7. Szolgáltatások távértékesítése (a jelenlegi 9. cikk (1) bekezdése)

Az elektronikus szolgáltatások, a távközlési szolgáltatások, a rádió-és televízió-közvetítés, valamint a távoktatás nyújtható adóalanyok nem minősülő személyeknek távértékesítéssel is. A pénzügyi szolgáltatásokat egyre többször szintén ilyen módon biztosítják. Ha ezt a szolgáltatást adóalany számára nyújtják, akkor azt a szolgáltatás címzettjének tagországában adóztatják meg, az új B2B javaslatban megtartott szabály szerint. Ha adóalanyok nem minősülő személy számára nyújtják ezeket a szolgáltatásokat, akkor ezeket ott adóztatják meg, ahol a szolgáltató gazdasági tevékenységének székhelye van.

Mivel ezeket a szolgáltatásokat egyszerűen nyújthatók, reális annak a kockázata, hogy a szolgáltató döntését, hogy hol legyen gazdasági vállalkozása székhelye, befolyásolhatja a HÉA-kulcs, különösen, ha a szolgáltatás igénybe vevője a HÉA egész terhét viseli. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy az elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó új szabályok elfogadásával az EU-n kívüli elektronikus szolgáltatók a legkedvezőbb HÉA-kulcsokkal rendelkező EU tagállamokban hoztak létre vállalkozásokat, ahonnan EU-szerte szolgáltatást nyújtanak a szolgáltatást igénybe vevők részére. Az EU társaságai szintén megváltoztatják gazdasági tevékenységük székhelyét, hogy részesüljenek e versenyelőnyből.

Az igénybevétel helye szerinti adózás általános elvét ekkor nem lehet többé betartani, mint ahogy az egyenlő feltételek szerinti kereskedelmet sem. Ez számos tagállam számára aggodalomra ad okot, amint azt többször, legutóbb a B2B javaslatot megvitató tanácsi megbeszéléseken hangsúlyozták.

Az adóalanyok nem minősülő személyek számára nyújtott ilyen típusú szolgáltatás esetében az adózás helye a szolgáltató gazdasági tevékenységének székhelye helyett az a hely kell, hogy legyen, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. Ez a kivétel azonban

a jelen szinten nem vonatkozik a pénzügyi szolgáltatásokra, amelyek legtöbbje mentességet élvez. Ehelyett az ezen szolgáltatásokkal kapcsolatos eljárásokat a pénzügyi szolgáltatások adózásáról szóló általános javaslatban kell megvizsgálni.

Ezzel a szabállyal a szolgáltatónak abban a tagállamban kell a HÉA-t felszámítania, ahol a szolgáltatása címzettjei letelepedtek vagy ahol állandó lakhellyel rendelkeznek, a HÉA-nak az egyes tagállamokban érvényes kulcsát alkalmazva. Ez lehet az oka, hogy a nyilvános konzultáció során az ezen a téren tevékenykedő társaságoktól rendkívül negatív visszajelzések érkeztek. Ez a megoldás valóban további adminisztratív terhet jelent majd ezen kereskedők számára, de az ebből fakadó hátrányok nagy része elhárítható, ha a kereskedők az egyablakos mechanizmust választják, ahol egy helyen kell minden kötelezettségnek eleget tenni, és ehhez elektronikus eszközt is igénybe vesznek. Így tehát a Bizottság meg van arról győződve, hogy ez a javaslat csak akkor érheti el teljes körű egyszerűsítési törekvéseit, ha az egyablakos mechanizmus társul hozzá. E nélkül az egyszerűsítés nélkül a módosított szabályok aránytalan adminisztratív terhet jelentenének a vállalkozásoknak, ellentmondva a lisszaboni stratégia elveinek.

Ez a szabály valamennyi szolgáltatóra vonatkozna, tekintet nélkül arra, hogy az EU-n belül vagy kívül telepedtek le. A nem EU-tagállamban letelepedett szolgáltatók így ugyanolyan bánásmódban részesülnének, mint az EU-ban letelepedettek, és ugyanazokat a szabályokat kellene betartaniuk, beleértve azt a kötelezettséget, hogy az egyes tagállamoknak járó HÉA-t ott fizessék, ahol HÉA-kötelezettségük van. Jelenleg egy ideiglenes különös szabály rendelkezik arról, hogy az EU-n kívül letelepedett, az EU-n belüli, adóalanynak nem minősülő személyek számára elektronikusan szolgáltatást nyújtók szolgáltatásait ott adóztatják meg, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett. Ezt a szabályt az irányelv 26. cikke c) pontjában meghatározott különleges sémájával együtt az EU-n kívüli letelepedett, elektronikus szolgáltatást nyújtó szolgáltatók betartották. Bár az elsőfokú adóbehajtás elsősorban a tagállamok feladata, a 2002/38/EK irányelv működésének megfigyelésével összefüggésben a tagállamok olyan információt szolgáltatottak a Bizottságnak, amely azt mutatta, hogy 2004. július 30-án az egyszerűsített sémát használó, nem letelepedett adóalanyok regisztrációinak száma 617 volt. A 2004. június 30-át megelőző egy évben ezek a nem letelepedett adóalanyok összesen 90 315 000 euro összegű HÉA-t fizettek.

A Bizottság 2004 júniusában a Fiscalis program keretében is tartott egy tájékoztatót, ahol megvitatták az irányelv gyakorlati végrehajtását. A tagállamok kifejezték elégedettségüket ennek hasznossága és alkalmazása kapcsán. Ennélfogva a javasolt szabályok a 9. cikk (2) bekezdése f) pontjának ideiglenes szabályát állandóvá tennék. Az irányelv 26. cikke c) pontjával kapcsolatos résszel jelenleg foglalkoznak az általános egyablakos mechanizmus összefüggésében.

Ezért az eredményért a javaslat szerint el kell hagyni a 9g. cikket, amely az új 9g. cikk bevezetésével feleslegessé válik. Másodsorban javasolt, hogy a 9g. cikk első bekezdése helyébe olyan szöveg lépjen, amely az adóalanynak nem minősülő személyek számára távértékesítéssel nyújtható szolgáltatásokat tárgyalja. Ezért az eredményért a javaslat szerint el kell hagyni a 9g. cikket, amely az új 9g. cikk bevezetésével feleslegessé válik. A Bizottság úgy véli, hogy abban az esetben kell a fenti szolgáltatásokra összpontosítani, ha fennáll a verseny torzulásának vagy a kereskedelem áthelyezésének veszélye, mintsem hogy valamennyi, távértékesítéssel nyújtható szolgáltatásra egy általános elvet vezessenek be.

Végezetül, annak érdekében, hogy a kereskedők számára lehetővé tegyék a jelenlegi, az adókötelesnek nem minősülő személyek számára nyújtott elektronikus szolgáltatások adózásának helyét, a Bizottság javasolja, hogy ezek a szabályok legkésőbb 2006. július 1-jéig lépjenek hatályba.

2.8. Közvetítő szervezetek által nyújtott szolgáltatások (a jelenlegi 28c. cikk E. (3) bekezdése)

Amikor nem HÉA céljából azonosított végső felhasználók számára közvetítő szervezetek nyújtanak szolgáltatást, ezeket a szolgáltatásokat azon a helyen adóztatják meg, ahol a velük kapcsolatos fő ügyletet (termékértékesítés, szolgáltatások nyújtása vagy Közösségen belüli felvásárlás) megadóztatják. Mivel ezt a szabályt nem mindig könnyű alkalmazni, fontolóra vették, hogy a közvetítő szervezetek által nyújtott szolgáltatásokat ott adóztatják meg, ahol a közvetítő letelepedett. Bármely ilyen változás azonban aggodalomra ad okot, mivel a Közösségen kívül letelepedett közvetítő szervezetek által nyújtott szolgáltatások kikerülnék az adózást annak ellenére, hogy kapcsolatban vannak az EU-tevékenységekkel. A verseny ebből adódó torzulását tovább fokozhatja a szolgáltatók átköltözése, akár az EU-n belül is, egy alacsonyabb HÉA-kulcsot alkalmazó tagállamba. Ez a kockázat különösen nagy az ilyen típusú szolgáltatások esetén, mert kevés felszerelést és irodai teret igényelnek. Ezeket az aggodalmakat osztja azon ágazatok – különösen a szállítási ágazat, az utazásszervezők és az utazási irodák – nagy része is, amely válaszolt a nyilvános konzultációra.

Ezek alapján az érvek alapján és megfontolva a tényeket, melyek szerint a további megfelelés és az adózás okozta torzulás hátrányai nyilvánvalóan ellensúlyozzák annak a rendszernek a megváltoztatásával kapcsolatos előnyöket, amely, bár nem ideális, de a kereskedők által az évek során működőképesé vált, a Bizottság javasolja a közvetítő szervezetek által a szolgáltatás adóalanynak nem minősülő címzettjének nyújtott szolgáltatás helyére vonatkozó jelenlegi szabályok fenntartását. Azonban a szabályokat nem a jelenlegi formájukban tartják fenn, hanem az egyértelműség érdekében egyetlen rendelkezésben foglalják majd össze. E célból a 9i. cikket, amelyből 9h. cikk lesz, módosítani kell, hogy egyértelműen meghatározza, hogy az ilyen szolgáltatások teljesítési helye az a hely legyen, ahol a fő ügyletet lebonyolítják. A 9i. cikk eredeti szövegében meghatározott kivételeket törlik, így a közvetítő szervezetek által a szolgáltatás adóalanynak nem minősülő címzettjeinek nyújtott valamennyi szolgáltatás benne foglaltatik.

2.9. Nem EU-tagállamban letelepedett szolgáltatást nyújtók és kedvezményezettek (a jelenlegi 9. cikk (2) bekezdés e) és f) pontja)

Ha a jelenlegi 9. cikk (2) bekezdése e) pontja szerinti szolgáltatásokat a szolgáltatás olyan címzettjeinek nyújtják, akik nem a Közösségen belül telepedtek le, a szolgáltatásnyújtás helye jelenleg a Közösségen kívül helyezkedik el. Ezt a helyzetet fenn kell tartani.

Ha e-kereskedelmi, távközlési vagy műsorszolgáltatási szolgáltatásokat egy Közösségen kívüli szolgáltató nyújtja, a jelenlegi szabályok szerint a szolgáltató köteles lehet a HÉA-t abban a tagállamban kifizetni, ahol a szolgáltatás adóalanynak nem minősülő címzettje letelepedett, vagy abban a tagállamban, ahol a szolgáltatást

tulajdonképpen igénybe veszik. Ezeket a rendelkezéseket azért foglalták bele, hogy biztosítsák az EU-ban vagy azon kívül letelepedett szolgáltatók közötti tisztességes versenyt a szolgáltatás EU-n belüli, adóalanyok nem minősülő címzettjének történő szolgáltatás esetén. Ezek a szabályok fennmaradnak és beépülnek a felülvizsgált 9h. cikkbe, amely így 9g. cikk lesz.

Tekintetbe véve, hogy ezeket a rendelkezéseket a 9g. és 9h. cikkek fedik le, a javaslat szerint a 9j. cikket módosítani kell, amely így a 9i. cikk lesz a h), j), k) és l) pontokra való hivatkozás elhagyásával.

2.10. Rendelkezés az adózás elkerülésének megakadályozásáról (a jelenlegi 9. cikk (3) bekezdése)

A jelenlegi szabályok lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy ne vegyék tekintetbe a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó szabályokat a kettős adózás, az adózás elmaradása vagy a verseny torzulása kivédésének elkerülésére. Ennek a szabálynak a hatálya korlátozott, mert csak a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában szabályozott szolgáltatásra vonatkozik. Azonban a B2B javaslat már előirányozta ennek a szabálynak a kiterjesztését minden, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó rendelkezésre, beleértve az adóalanyokat és az adóalanyok nem minősülő személyeket. Ezért további változtatás nem szükséges.

2.11. Információcsere a HÉA információcsere rendszer (VIES) által

A Bizottság eredeti javaslatában indítványozta annak bevezetését, hogy az adóalanyok kötelezettségei tartalmazzák a szolgáltatásokat összesítő bevallásaikban, így téve lehetővé a tagállamok közötti információcserét a VIES információcsere rendszert használva 2008. január 1-jei hatállyal. Ez azért volt így, mert a javaslat idejében a Bizottság a VIES tökéletesítése érdekében megvalósíthatósági tanulmány kivitelezését tervezte. Ez a tanulmány elkészült, és bebizonyosodott, hogy technikailag lehetséges a szolgáltatásokra vonatkozó információ cseréje a jelenlegi VIES-en belül. Ennek megfelelően a az adóalanyokra vonatkozó jelentéstételi kötelezettség kezdete a javasolt módosítás hatályba lépésének napja lesz, azaz 2006. július 1., a 2008. január 1-jei dátumot pedig törlik.

2.12. Technikai változtatások a javaslatához

Végezetül számos technikai változtatásra volt szükség a rendelkezések megszövegezésének tisztázása érdekében, valamint az e javaslat által módosított cikkek hivatkozásai miatt.

Az 1. cikk (2) bekezdésében a 9d. cikk bekezdéseit megszámozták és új (2) bekezdést illesztettek be. A hosszú távú lízing jelenlegi, a (3) bekezdésben szereplő meghatározását az (1) bekezdésre utaló hivatkozással egészítik ki.

A 9e. cikk (1) bekezdésében a következő szavakat elhagyták: „a közvetítő szervezetek szolgáltatásait”, mivel ezeket az új 9h. cikk tárgyalja.

A 9g. cikket el kell hagyni, a régi 9h., 9i., 9j. és 9k. cikkek jelölése pedig ennek megfelelően változik.

A 9g. cikkben, mivel az első bekezdést az új (1) bekezdés váltja fel, a (2) bekezdés hivatkozása ennek megfelelően módosul és helyesen: „az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában”.

A 12. cikk (3) bekezdése a) pontját módosító eredeti javaslat 1. cikkének (3) bekezdésében a 9j. cikk k) pontjára történő hivatkozás helyébe az új 9g. cikk (1) bekezdése a) pontjára történő hivatkozás lép.

Az 1. cikk (4) bekezdése b) pontjában a 21. cikket, a 28g. cikk szerinti változatban, mely új (5) bekezdéssel egészül ki, módosítják, hogy egyértelműen jelezze az új bekezdés számát.

Hasonlóképpen, a 22. cikk (6) bekezdésének b) pontja első albekezdése szövegét a b) pontra való hivatkozással egészítik ki a B2B javaslat 1. cikk (5) bekezdése által módosított 28h. cikkben meghatározott változat szerint.

A 22. cikk (6) bekezdése b) pontját eredetileg kiegészítő hatodik albekezdést a 28. cikk g) pontjában meghatározott változat szerint, az 1. cikk (5) bekezdése c) pontja által, elhagyják.

Módosított javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 77/388/EGK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

mivel:

- (1) A belső piac létrejötte, a globalizáció, a szabályozás hiánya és a műszaki változások együttesen rendkívüli mértékben megváltoztatták a szolgáltatások kereskedelmének mennyiségét és módját. Egyre több szolgáltatást lehet a távértékesítéssel is biztosítani. Erre válaszul az évek során többféle intézkedés született, és számos szolgáltatást jelenleg a rendeltetési hely elve szerint adóztatnak meg.
- (2) A belső piac megfelelő működése a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv⁴ módosítását követeli meg a szolgáltatásnyújtás helyét illetően, követve a Bizottság stratégiáját a **közös** HÉA rendszer⁵ korszerűsítését és egyszerűsítését illetően.
- (3) Valamennyi szolgáltatásnyújtás esetében az adózás helye az elv szerint az a hely, ahol a tényleges igénybevétel történik. Ha a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó általános szabályokat szabályt ily módon megváltoztatnák, ~~továbbra is szükség lenne alkalmazni~~ mind igazgatási, mind szakpolitikai szempontból **szükséges lenne még** az általános szabály alóli kivételeket megállapítani.

---

¹ HL C ., ., . o.

² HL C ., ., . o.

³ HL C ., ., . o.

⁴ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2003/92/EK irányelvvel (HL L 260., 2003.10.11., 8.o.) módosított irányelv.

⁵ COM(2000) 348 végleges.

- (4) Az adóalanyoknak nyújtott szolgáltatások esetében az általános szabályt a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét figyelembe véve a szolgáltatás címzettje, nem pedig a szolgáltatást nyújtó letelepedési helye szerint kell megalkotni.
- (5) Ha a szolgáltatást adóalanyok nem minősülő személynek nyújtják, az általános szabály továbbra is az, hogy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye van.
- (6) Bizonyos körülmények között a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyére vonatkozó általános szabály nem alkalmazható sem az adóalanyok, sem az adóalanyok nem minősülő személyek esetében, és meghatározott kivételes érvényesek. Ezeknek a kivételeknek nagyrészt létező követelményeken kell alapulniuk, és tükrözniük kell az igénybevétel helye szerinti adózás elvét, miközben nem követelhetnek aránytalanul nagy adminisztratív terhet egyes kereskedőktől.
- (7) Ha az adóalany olyan személytől részesül szolgáltatásban, aki más tagállamban telepedett le, a fordított adózási mechanizmus lesz kötelező, azaz az adóalanyok magának kell megállapítania az igénybevett szolgáltatásra vonatkozó HÉA megfelelő összegét.
- (8) Az adóalany különböző telephelyei közötti szolgáltatások rendszerint a 77/388/EGK irányelv hatályán kívül esnek. A nagyobb jogbiztonság érdekében ezt a helyzetet jogi aktusnak kell megerősítenie.
- (9) A 77/388/EGK irányelvet tehát ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/388/EGK irányelv az alábbiaknak megfelelően módosul:

1. A 6. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„**6.** Ha egyetlen jogalanyok egynél több állandó telephelye van, a telephelyek közötti szolgáltatások nem tekintendők szolgáltatásnak.”

2. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Általános szabály

1. Az adóalanyoknak nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az a hely, amely a szolgáltatás címzettje gazdasági tevékenységének székhelye, vagy ahol olyan állandó telephellyel rendelkezik, amely számára a szolgáltatást igénybe veszi.

Ha azt a helyet, ahol az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye van, nem lehet meghatározni, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely lesz, ahol az adóalany állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

2. Az adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az a hely, amely a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye, vagy ahol olyan állandó telephellyel rendelkezik, amelyről a szolgáltatást igénybe veszik.
3. Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában, ha a személy olyan adóalany, aki olyan tevékenységeket vagy ügyleteket is folytat, melyek nem tekintendők az áruk vagy szolgáltatások adóköteles szolgáltatásának, adóalanyok tekintendők minden számára nyújtott szolgáltatás tekintetében, kivéve abban az esetben, ha a szolgáltatást saját vagy alkalmazottai személyes használatára veszik igénybe.

9a. cikk

Ingatlan

Az ingatlannal kapcsolatos szolgáltatásnyújtás – beleértve az ingatlanügynökök és szakértők szolgáltatásait, a hotelek és hasonló létesítmények szálláshelyadási szolgáltatását, az ingatlan használati jogának biztosítását, valamint az építés előkészítését és koordinálását lehetővé tevő szolgáltatásokat, úgymint a mérnöki szolgáltatások és az olyan cégek szolgáltatásai, amelyek helyszíni felügyeletet nyújtanak – teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan található.

9b. cikk

Személyszállítás

A személyszállítás teljesítési helye az a hely, ahol a szállítás **végbemege**, arányosan a megtett szállítási útszakasszal.

9c. cikk

Kulturális, művészi, sport-, szórakoztató és hasonló tevékenységek

A kulturális, művészi, sport-, szórakoztató és hasonló tevékenységek – beleértve az ilyen tevékenységek szervezőit, és, amennyiben helyénvaló, az ilyen tevékenységekhez rendelt szolgáltatások nyújtását – szolgáltatásnyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol az említett szolgáltatásokat ténylegesen biztosítják.

9d. cikk

Adóalanyok számára nyújtott specifikus szolgáltatások

- 1.** Az adóalanyok számára nyújtott szolgáltatás teljesítési helye, kivéve a materiális javak hosszú távú bérletét, lízingjét, vagy az ilyen javakon végzett munkát, az a hely, ahol a szolgáltatás nyújtója létrehozta gazdasági tevékenységét, vagy ahol állandó lakóhelye, illetve szokásos tartózkodási helye található, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a szolgáltatásokat abban a tagállamban nyújtják, ahol a szolgáltatás nyújtója letelepedett, állandó telephellyel rendelkezik, vagy ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található;
- b) A szolgáltatás megköveteli a szolgáltatás nyújtójának fizikai jelenlétét, vagy a szolgáltatásnyújtás eszközeinek tárgyi jelenlétét ugyanakkor, amikor a szolgáltatás címzettje is jelen van;
- c) a szolgáltatást magánszemélynek nyújtják azonnali igénybevétel céljából.

2. Ha éttermi és vendéglátóipari szolgáltatásokat adóalanynak nyújtják hajók, repülőgépek vagy vonatok fedélzetén személyszállítás során, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a személyszállítás kiindulási helye.

- 3.** Az **(1) bekezdés** alkalmazásában a „hosszútávú bérlés vagy lízing” olyan megállapodás által szabályozott rendelkezést **jelent**, amely harminc napnál hosszabb időtartamra teszi lehetővé az ingó materiális javak folyamatos igénybevételét.

9e. cikk

Áruszállítás adóalanynak nem minősülő személyek részére

1. Az adóalanynak nem minősülő személyek részére történő áruszállítási szolgáltatás teljesítési helye, beleértve a Közösségen belüli szállítást ~~és a közvetítő szervezetek szolgáltatásait~~, az indulás helye.
2. A tagállamoknak nem kell az adót a Közösségen belüli, az áruszállítás azon részére alkalmazniuk, amely olyan vízi úton történik, amely nem képezi a közösségi felségterület részét.
3. A „Közösségen belüli áruszállítás” olyan áruszállítást jelent, amely esetében az indulás és az érkezés helye két különböző tagállamban található.
4. Az olyan áruszállítás, ahol az indulás és érkezés helye ugyanannak a tagállamnak a területén található, Közösségen belüli áruszállításnak tekintendő, ha a szállítás közvetlen kapcsolatban áll az olyan áruszállítással, ahol az indulás és érkezés helye két különböző tagország területén található.
5. ~~Az~~ Az „indulás helye” az a hely, ahonnan az áruszállítás ténylegesen indul, tekintet nélkül az árutárolás helyéig megtett szállítási útszakaszra, ~~az~~ az „érkezés helye” pedig az a hely, ahol az áruszállítás ténylegesen befejeződik.

9f. cikk

Adóalanynak nem minősülő személyek számára nyújtott specifikus szolgáltatások

- 1.** Az adóalanynak nem minősülő személyeknek ~~nyújtott~~ nyújtott szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol **ezeket** a szolgáltatásokat ténylegesen nyújtják:

- a) alárendelt szállítási tevékenységek, mint a berakodás, kirakodás, kezelés és hasonló tevékenységek más személyek nevében és képviselőjében;
- b) ingó materiális javak becslése és rajtuk végzett munka;
- c) tudományos és oktatási tevékenységekkel kapcsolatos szolgáltatások, **kivéve a 9g. cikk (1) bekezdése d) pontjában említett oktatási szolgáltatásokat**, beleértve az ilyen tevékenységek szervezőit, és, amennyiben helyénvaló, az alárendelt szolgáltatásokat;
- d) **éttermi és vendéglátóipari szolgáltatásokat;**

2. Ha éttermi és vendéglátóipari szolgáltatásokat adóalanyok nem minősülő személyeknek nyújtják hajók, repülőgépek vagy vonatok fedélzetén személyszállítás során, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a személyszállítás kiindulási helye.

3. A közlekedési eszközök adóalanyok nem minősülő személyek részére történő hosszútávú bérbeadása vagy lízingje teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett, ahol állandó lakóhelye, illetve szokásos tartózkodási helye van.

A közlekedési eszközök bérlésének teljesítési helye, kivéve a hosszú távú bérbeadást vagy lízinget, az a hely, ahol a közlekedési eszközt ténylegesen az adóalanyok nem minősülő személy rendelkezésére bocsátják.

A „hosszútávú bérbeadás vagy lízing” olyan megállapodás által szabályozott elrendezést jelent, amely harminc napnál hosszabb időtartamra teszi lehetővé az ingó materiális javak folyamatos igénybevételét vagy használatát.

9g.cikk

Adóalanyok nem minősülő személyek számára nyújtott elektronikus szolgáltatások

2006. június 30-ig az adóalanyok nem minősülő személyek számára elektronikusan nyújtott szolgáltatások — beleértve különösen az L. mellékletben említett szolgáltatásokat, valamint az olyan adóalany által nyújtott szolgáltatásokat, aki gazdasági tevékenységének színhelye vagy állandó telephelye, ahonnan a szolgáltatást nyújtja, a Közösségen kívül található — nyújtásának teljesítési helye az a hely, ahol az adóalanyok nem minősülő személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

9g. cikk

Adóalanyok nem minősülő személyek számára távértékesítéssel nyújtott szolgáltatások

1. A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a következő szolgáltatások esetében az a hely, ahol a szolgáltatás címzettje letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- a) elektronikus úton nyújtható szolgáltatások, különösen az L. mellékletben említettek;
- b) telekommunikációs szolgáltatások, beleértve a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés nyújtását;
- c) rádiós és televíziós közvetítés;
- d) a szolgáltató fizikai jelenléte nélkül megvalósuló oktatás.

2. Az **(1) bekezdés b) pontjának** alkalmazásában a „távközlési szolgáltatások” a bármifajta jelek, szavak, képek és hangok vagy információk vezetéken, rádión, optikai vagy egyéb elektromágneses rendszeren keresztül történő továbbításához, kibocsátásához vagy fogadásához kapcsolódó szolgáltatásokat jelenti, beleértve az ilyen továbbítási, kibocsátási vagy fogadási kapacitás használati jogának kapcsolódó átengedését vagy átruházását.

9h. cikk

Adóalanynak nem minősülő személyek számára közvetítő szervezet által nyújtott szolgáltatások

A mások nevében és képviselőként fellépő közvetítő szervezet által adóalanynak nem minősülő személyeknek nyújtott szolgáltatások teljesítési helye – ~~ha ezek a szolgáltatások részét képezik a 9e. és 9j. cikkben nem említett ügyleteknek~~ – az a hely, ahol 9a.-9g. és 9i. cikk rendelkezéseinek megfelelően a fő ügyletet lebonyolítják.

9i. cikk

A Közösségen kívüli, adóalanynak nem minősülő személyek számára nyújtott szolgáltatások

A Közösségen kívül letelepedett, vagy a Közösségen kívül lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező adóalanynak nem minősülő személy számára ~~nyújtott~~ nyújtott következő szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol a személy letelepedett, ahol állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- a) szerzői jogok, szabadalmak, engedélyek, védjegyek és hasonló jogok átengedése vagy átruházása;
- b) reklámszolgáltatások;
- c) szaktanácsadók, mérnökök, tanácsadó cégek, jogászok, könyvelők szolgáltatásai, és hasonló szolgáltatások, valamint adatfeldolgozás és információszolgáltatás;
- d) az ebben a cikkben említett üzleti tevékenység vagy jog teljes vagy részleges folytatástól, illetve gyakorlásától való tartózkodás kötelezettsége;
- e) bankügylet, pénzügyi és biztosítási ügyletek, beleértve a viszontbiztosítást, a páncélszekrények kölcsönzésének kivételével,

- f) munkaerőkölcsönzés;
- g) ingó materiális javak kölcsönzése, valamennyi közlekedési eszköz és egyéb jármű kivételével;
- ~~h) telekommunikációs szolgáltatások, beleértve a globális információs hálózatokhoz való hozzáférés nyújtását;~~
- h)** a földgáz- és áramelosztó rendszerekhez való hozzáférés és az ezeken keresztül történő szállítás vagy továbbítás szolgáltatásának, valamint egyéb közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;
- ~~j) rádiós és televíziós közvetítés;~~
- ~~k) elektronikusan nyújtott szolgáltatások, különösen az L. mellékletben említettek;~~
- ~~l) meghatalmazottak szolgáltatásai, akik mások nevében és képviselőként ekelekednek, amikor főkötelezettjük számára beszerzik az ebben a cikkben említett szolgáltatásokat.~~

9i. cikk

A kettős adózás elkerülése

A kettős adózás, az adózás elmaradása és a verseny torzulása elkerülése érdekében a tagállamok, **a 9.- 9i. cikkben** említett szolgáltatásokra tekintettel, tekinthetik:

- a) a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét, ha területükön belül helyezkedik el, Közösségen kívüli területnek, ha a szolgáltatások tényleges használata **vagy** igénybevétele a Közösségen kívül történik.
- b) a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyét, ha a Közösségen kívül helyezkedik el, a tagállamon belüli területnek, ha a szolgáltatások tényleges használata **vagy** igénybevétele azon belül történik.

3. A 12. cikk (3) bekezdése a) pontjában a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A harmadik albekezdés nem vonatkozik a **9g. cikk (1) bekezdése a) pontjában** említett szolgáltatásokra.”

4. A 21. cikk 28g. cikkben meghatározott változata a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) azon adóalanyok, akik számára a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott szolgáltatásokat nyújtják, ha a szolgáltatásokat az ország területén nem letelepedett adóalany végzi;”

b) a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

5. Ha az adóköteles tranzakciót az adóalany olyan telephelye végzi, amely nem az ország területén található, és ugyanakkor az a személy a szolgáltatás címzettjével azonos tagállamban rendelkezik telephellyel, az adóalanyt az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az ország területén letelepedettnek kell tekinteni."

5. A 22. cikk (6) bekezdésének b) pontja, a 77/388/EGK irányelv 28h. cikke szerint, a következőképpen módosul:

a) Az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

b) „Minden hozzáadottérték-adó elszámolása céljából azonosított adóalanyok összesítő bevallást kell benyújtania a hozzáadottérték-adó elszámolása céljából azonosított beszerzőkről, akiket árukkal látott el a 28c. cikk A. a) és d) pontjában meghatározott feltételek szerint, valamint az ötödik albekezdésben említett ügyletekben hozzáadottérték-adó elszámolása céljából azonosított címzettekéről, továbbá a szolgáltatás adóalany címzettjeiről, akik számára a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott rendelkezések szerint szolgáltatást nyújtott.”

b) A harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az összesítő bevallás meghatározza:

- azon számot, amely révén az adóalanyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják belföldön és amelynek keretében termékértékesítéseket hajtott végre a 28c. cikk A. a) pontjában megállapított feltételek mellett, valamint amelynek keretében szolgáltatásértékesítést hajtott végre a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek szerint,
- azon számot, amelynek révén a termékeket beszerző személyt a hozzáadottérték-adó szempontjából nyilvántartják egy másik tagállamban, és amelynek keretében a termékeket részére értékesítették,
- termékeket beszerző valamennyi személy tekintetében az adóalany által teljesített termékértékesítések összértékét. Ezen összegeket bejelentik azon naptári negyedévre vonatkozóan, amely során az adó felszámíthatóvá vált.”

e) Az alábbi második albekezdéssel egészül ki:

~~„2008. január 1-jétől a szolgáltatások tekintetében az első és harmadik albekezdés rendelkezése alkalmazandók.”~~

6. A 28b (C), (D), (E) és (F) cikkeket törölték.

2. cikk

1. 1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek legkésőbb **2006. július 1-éig** megfeleljenek. Haladéktalanul ismertetik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint az említett rendelkezések és az irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. 2. A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz nemzeti joguk azon legfontosabb rendelkezéseit, amelyeket a jelen irányelv hatálya alá tartozó területen jóváhagynak.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én

*a Tanács részéről
az elnök*